

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

พุทธศักราช ๒๕๕๕^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ พุทธศักราช ๒๕๕๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๔) กฎกระทรวงการคลังออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๕) กฎกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ ๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับข้อ ๒๘

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ” หมายความว่า เงินตราต่างประเทศและเล็ตเตอร์ออฟ

เครดิต

“เล็ตเตอร์ออฟเครดิต” หมายความว่า ความรวมตลอดถึง ออธริตีฟูปเอเชส และคำสั่งหรือ

เอกสารที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และหมายความเฉพาะที่พึงจ่ายในต่างประเทศ

“ธนาคารรับอนุญาต” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ

ธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

“บริษัทรับอนุญาต” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ

เกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งมิใช่ธนาคาร

“บุคคลรับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อ ขาย ให้กู้ยืม

แลกเปลี่ยนธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกระษาปณ์ต่างประเทศ หรือเช็ค

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑/ตอนที่ ๘๔/หน้า ๑๘๓๒/๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

สำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ

“นิติบุคคลรับอนุญาต”^๒ หมายความว่า ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต และนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

“ตัวแทนซื้อเงิน” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนรวบรวมเงินจากบุคคลอื่นหลายคน เพื่อนำเงินนั้นไปซื้อปัจจัยชำระเงินต่างประเทศจากธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตเพื่อส่งไปเลี้ยงดูครอบครัวและญาติพี่น้องของบุคคลนั้น ๆ ในต่างประเทศ

ข้อ ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศจะต้องทำคำขอต่อรัฐมนตรีตามแบบที่กำหนด โดยยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

รัฐมนตรีจะประกาศข้อกำหนดเป็นคำสั่งซึ่งผู้ขอรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติเพื่อการขอรับอนุญาต และซึ่งผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ก็ได้

ถ้าใบอนุญาตนั้นมีได้ระบุเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต ให้ถือว่าใช้ได้สำหรับสาขาของผู้รับอนุญาตด้วย กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกใบอนุญาตมาแก้ไขเสียใหม่ โดยระบุมิให้ใบอนุญาตนั้นใช้ได้สำหรับสาขาใดของผู้รับอนุญาตก็ได้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในข้อ ๓ ไม่คุ้มถึงการกระทำที่ห้ามไว้ในข้อ ๓ ทวิ ข้อ ๘ และข้อ ๙ และเฉพาะใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลรับอนุญาตไม่คุ้มถึงการซื้อ การขาย การให้กู้ยืม การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอย่างอื่น นอกจากธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศและเช็คสำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ

ข้อ ๕ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในข้อ ๓ รัฐมนตรีอาจถอนเสียได้ในเมื่อปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน หรือกฎข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ ที่ได้ออกเพื่อดำเนินการตามกฎหมายนั้น หรือปฏิบัติการอันเป็นภัยต่อระบบการแลกเปลี่ยนเงิน หรือเป็นภัยต่อสาธารณชนในทางเศรษฐกิจ

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันใช้กฎกระทรวงนี้ ให้การอนุญาตหรือซึ่งถือว่าอนุญาต ให้ธนาคาร ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือผู้ค้าเงินตราต่างประเทศ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ รวมทั้งการอนุญาตเพื่อการโพลีกัวน ซึ่งได้อนุญาตหรือถือว่าอนุญาตก่อนวันใช้กฎกระทรวงนี้ เป็นอันสิ้นสุดลง

^๒ ข้อ ๒ นิยามคำว่า “นิติบุคคลรับอนุญาต” แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๓ ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

ข้อ ๗ ห้ามมิให้บุคคลใด นอกจากธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต หรือบุคคลรับอนุญาต ทำการซื้อ ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่

(๑) การซื้อ การขายหรือการแลกเปลี่ยนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต

(๒) การซื้อหรือการขายธนบัตรต่างประเทศ ธนาบัตรต่างประเทศหรือเหรียญกษาปณ์ต่างประเทศกับบุคคลรับอนุญาต หรือการขายเช็คสำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศแก่บุคคลรับอนุญาต^๔

ข้อ ๗ ทวิ^๕ ห้ามมิให้บุคคลใดรับฝากเงินตราต่างประเทศ กู้ยืมเงินตราต่างประเทศหรือก่อหนี้อื่นใดที่เกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวแทน หรือบุคคลใด หรือเป็นการกระทำการระหว่างบุคคลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ความในวรรคหนึ่งจะใช้บังคับเมื่อใด โดยจะใช้บังคับเป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะ หรือจะใช้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการกำหนดตามวรรคสองหรือการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือระยะเวลาไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๘ บุคคลใดได้ไปซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศโดยได้รับอนุญาตให้นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ หรือภายใต้เงื่อนไขอย่างใด ห้ามมิให้บุคคลนั้นนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น หรือนำไปใช้ผิดต่อเงื่อนไขในการได้ไปซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะนำไปใช้ในหรือนอกประเทศ

ข้อ ๙^๖ นอกจากในกรณีที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปไว้ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน คำสั่งยกเว้นนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐^๗ บุคคลใดนำเงินตราต่างประเทศที่เป็นธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อันมี

^๔ ข้อ ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๕ ข้อ ๗ ทวิ เพิ่มโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๖ ข้อ ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๗ ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

มูลค่ารวมกันเกินจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ ต้องแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้นตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในขณะที่ผ่านศุลกากรทุกแห่ง หรือเจ้าพนักงานประจำด่านตรวจคนเข้าเมือง ด่านพรมแดน หรือช่องทางอื่นใดซึ่งใช้เป็นทางออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ เฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในขณะที่ผ่านด่านหรือช่องทางดังกล่าว

จำนวนเงินตราต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกินห้าหมื่นดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่า

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือเจ้าพนักงานได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รวบรวมจัดส่งข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปยังกระทรวงการคลังต่อไป

ข้อ ๑๑^๘ (ยกเลิก)

ข้อ ๑๒^๙ (ยกเลิก)

ข้อ ๑๓^{๑๐} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๔^{๑๑} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๕ นอกจากในกรณีที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปไว้ ห้ามมิให้บุคคลใดซื้อ ขาย หรือให้กู้ยืมทองคำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน คำสั่งยกเว้นนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๖^{๑๒} บุคคลใดส่งของออกนอกประเทศต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันส่งของออกนอกประเทศ และเมื่อได้รับเงินตราต่างประเทศนั้นแล้วต้องนำเข้ามาในประเทศทันที และขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นกับนิติบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งยกเว้นเป็นการทั่วไปหรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ในการฝากเงินตราต่างประเทศที่ได้มาตามวรรคหนึ่งกับนิติบุคคลรับอนุญาต หรือการถอนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว ผู้ส่งออกและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

^๘ ข้อ ๑๑ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^๙ ข้อ ๑๒ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๐} ข้อ ๑๓ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๑} ข้อ ๑๔ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๒} ข้อ ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

วิธีการ เงื่อนไข วงเงิน และระยะเวลาในการฝากหรือถอนตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

คำสั่งของรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๗^{๑๓} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๘^{๑๔} (ยกเลิก)

ข้อ ๑๙^{๑๕} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๐^{๑๖} บุคคลใดได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ต้องนำเข้ามาในประเทศทันทีและขายเงินตราต่างประเทศนั้นให้แก่นิติบุคคลรับอนุญาตหรือบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศ หรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นกับนิติบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นเงินตราต่างประเทศจากการทำธุรกรรม บุคคลดังกล่าวต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศนั้นภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ทำธุรกรรม

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานจะมีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปหรือโดยเฉพาะและจะกำหนดเงื่อนไขในการยกเว้นด้วยก็ได้

ในการฝากเงินตราต่างประเทศที่ได้มาตามวรรคหนึ่งไว้กับนิติบุคคลรับอนุญาต หรือการถอนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว บุคคลผู้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข วงเงิน และระยะเวลาในการฝากหรือถอนตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๒๑^{๑๗} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๒^{๑๘} (ยกเลิก)

ข้อ ๒๓^{๑๙} (ยกเลิก)

^{๑๓} ข้อ ๑๗ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๔} ข้อ ๑๘ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๕} ข้อ ๑๙ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๖} ข้อ ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๗} ข้อ ๒๑ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๑๘} ข้อ ๒๒ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๒๔^{๒๐} (ยกเลิก) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒๕^{๒๑} รัฐมนตรีอาจออกคำสั่งโดยทั่วไป

(๑) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือส่งออก ราคาของ วิธีชำระเงินค่าของ เงินตราต่างประเทศหรือเงินตราที่ใช้หรือจะใช้ชำระค่าของนั้น หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในขณะที่ยื่นใบขนสินค้าต่อศุลกากร

(๒) ให้บุคคลซึ่งซื้อหรือขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต แจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้หรือการได้มาซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ วัตถุประสงค์ในการซื้อปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงาน โดยผ่านทางธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตในขณะที่ซื้อหรือขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

(๓)^{๒๒} ให้บุคคลซึ่งฝากเงินตราต่างประเทศไว้กับธนาคารรับอนุญาตตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๒๐ แจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศที่ฝากหรือถอนจากบัญชีเงินฝาก รายละเอียดเกี่ยวกับการได้มาหรือถอนเงินตราต่างประเทศ วัตถุประสงค์ในการฝากหรือถอน หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารรับอนุญาตในขณะที่ฝากหรือถอนเงินตราต่างประเทศ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศว่าได้มีการเปิดบัญชีหักกลบลบหนี้ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศประเทศหนึ่งประเทศใด บุคคลผู้ส่งเงินไปยังประเทศนั้น หรือรับเงินจากบุคคลในประเทศนั้น จะต้องกระทำโดยผ่านบัญชีหักกลบลบหนี้นั้นตามวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะได้อนุญาตให้ยกเว้น

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อเงิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อเงินจะต้องทำคำขอต่อรัฐมนตรีตามแบบที่กำหนด โดยยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

รัฐมนตรีจะประกาศข้อกำหนดเป็นคำสั่งซึ่งผู้ขอรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติเพื่อการขอรับอนุญาต และซึ่งผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ก็ได้

^{๑๙} ข้อ ๒๓ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๒๐} ข้อ ๒๔ ยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๒๑} ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๒๒} ข้อ ๒๕ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกกฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงในเรื่องนี้มีหลายฉบับ และปรากฏว่ายังไม่รัดกุมพอ สมควรประมวลเสียใหม่ให้สะดวกแก่การใช้ปฏิบัติ และแก้ไขปรับปรุงวิธีการบางประการให้รัดกุมยิ่งขึ้น

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจควบคุมการส่งหรือนำเงินตราและหลักทรัพย์ออกนอกประเทศ จึงเห็นสมควรออกกฎกระทรวงกำหนดมูลค่าการส่งหรือนำเงินตรา หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราออกนอกประเทศ ขึ้นไว้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลประเภทนี้ที่สะสมเหรียญกษาปณ์หรือธนบัตร

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวสมควรที่จะผ่อนผันให้นักทัศนาจรชาวต่างประเทศ ผู้เดินทางผ่านหรือผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศพร้อมกันตนได้อย่างเสรี

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๖}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศในรูปเงินฝาก การกักขังและการกักหนึ่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะมีผลให้มีการขยายสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น และอาจเป็นช่องทางให้มีการเก็งกำไรในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ตลอดทั้งเป็นภาระทางด้านการชำระหนี้ในภายหน้า ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

^{๒๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕/ตอนที่ ๘๕/หน้า ๖๕๔/๒๔ กันยายน ๒๕๑๑

^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖/ตอนที่ ๑๑๓/หน้า ๑๐๒๕/๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒

^{๒๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๑๗/หน้า ๒๗/๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

^{๒๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒/ตอนที่ ๗๐/หน้า ๘๓/๑ เมษายน ๒๕๑๘

ของประเทศ สมควรควบคุมการรับฝากเงินตราต่างประเทศ การกักเงินตราต่างประเทศและการก่อ
หนี้อื่นใดที่เกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรควบคุมและ
ป้องกันมิให้มีการนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตรา
ต่างประเทศออกนอกประเทศโดยเสรี เว้นแต่กรณีนำออกไปพร้อมกับตน หรือกรณีนำเงินสดออกไป
ไม่เกินวงเงินที่กำหนด หรือในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นเงินที่ได้นำเข้ามาและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร
ไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วในขณะนำเข้า จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๘}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและ
อำนวยความสะดวกแก่การค้าขายตามแนวชายแดน ซึ่งนิยมใช้เงินตราเป็นสื่อกลางในการค้าขาย และ
เพื่อให้ทางการสามารถแก้ไขปรับปรุงวงเงินตราที่บุคคลจะนำติดตัวออกนอกประเทศได้ทันต่อ
ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ และให้สอดคล้องกับการกำหนดมูลค่าเงินตราที่จะนำเข้ามาในประเทศ
ตามข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการ
แลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.
๒๔๙๗) ฯ โดยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกคำสั่งกำหนดกรณีและเงื่อนไขในการ
ควบคุมการส่งหรือนำเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราออกนอกประเทศได้โดย
ไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๒๙}

ข้อ ๑๒ กฎกระทรวงฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ฐานะเศรษฐกิจและการเงินของ
ประเทศเจริญเติบโตและมีความมั่นคงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนในปัจจุบันเงินสำรองระหว่างประเทศมี
ระดับสูงเป็นที่น่าพอใจ จึงสมควรที่จะผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อให้นำเงินตรา

^{๒๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒/ตอนที่ ๒๑๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖/๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๘
^{๒๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖/ตอนที่ ๑๙๔/หน้า ๕๒๑/๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒
^{๒๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๓๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ มีนาคม ๒๕๓๔

ต่างประเทศเข้าออกเป็นไปโดยเสรียิ่งขึ้น อันจะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจกับต่างประเทศ และสร้างความมั่นใจให้แก่วงการการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๓๐}

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น

ต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรขยายธุรกิจในการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงกำหนดให้บริษัทรับอนุญาตตามกฎหมาย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ สามารถรับฝากเงินตราต่างประเทศได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๓๑}

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเร่งรัดการจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสำหรับค่าของที่ส่งออกนอกประเทศให้เร็วขึ้น เพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาทให้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕^{๓๒}

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเร่งรัดการจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสำหรับค่าของที่ส่งออกให้เร็วขึ้น และเพื่อมิให้ผู้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศถือครองเงินตราต่างประเทศไว้นานเกินไปโดยไม่มีคามจำเป็น อันจะเป็นการช่วยรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาทให้มั่นคงยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^{๓๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒/ตอนที่ ๑๒ ก/หน้า ๒๐/๒๔ เมษายน ๒๕๓๙

^{๓๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔/ตอนที่ ๔๙ ก/หน้า ๓๑/๒๒ กันยายน ๒๕๔๐

^{๓๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๑ ก/หน้า ๑/๖ มกราคม ๒๕๔๑

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๓๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันฐานะเศรษฐกิจและ
การเงินของประเทศมีความมั่นคงเพิ่มขึ้น และมีทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง ทำให้
สามารถผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความยืดหยุ่นในการบริหาร
เงินตราต่างประเทศมากขึ้น อันจะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนา
เศรษฐกิจของประเทศ สมควรขยายระยะเวลาในการขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศซึ่งบุคคลใด
ได้มาเป็นค่าของส่งออกนอกประเทศหรือได้มาจากแหล่งเงินได้อื่นในต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๓๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้เปิดเสรีทางด้าน
การเงินและผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ทำให้ประชาชนสามารถนำเงินตราต่างประเทศ
ออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศได้โดยไม่จำกัด ในบางครั้งจึงเกิดการลักลอบส่งหรือนำเงินตรา
ต่างประเทศที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ อันเป็นเหตุให้เกิดความ
เสียหายต่อความมั่นคงทางการเงินของประเทศ ดังนั้น เพื่อป้องกันการกระทำความผิดและเพื่อให้
สอดคล้องกับนโยบายการปราบปรามการค้ายาเสพติดและการปราบปรามการฟอกเงินของรัฐ สมควร
กำหนดมาตรการกำกับดูแลการเคลื่อนไหวของเงินตราต่างประเทศ โดยให้ผู้นำเงินตราต่างประเทศที่
เป็นธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์อันมีมูลค่าเกินจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด
ออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้น จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๕๔๕^{๓๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันธุรกิจไทยประสบกับ
ภาวะการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นทั้งในตลาดภายในประเทศและในตลาดโลก จึงมีความจำเป็นต้องสนับสนุน
ให้ธุรกิจไทยมีความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจมากขึ้น สมควรขยายระยะเวลาในการนำเข้ามาใน
ประเทศซึ่งเงินตราต่างประเทศที่บุคคลใดได้มาเป็นค่าของส่งออกนอกประเทศหรือได้มาจากแหล่งเงิน
ได้อื่นและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจพิจารณากำหนดระยะเวลาสำหรับการขายหรือ
ฝากเงินตราต่างประเทศดังกล่าวในประเทศไทยตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ อันจะทำให้เกิด

^{๓๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๒๓ ก/หน้า ๔๐/๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐
^{๓๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๖๒ ก/หน้า ๑๒/๒๘ กันยายน ๒๕๕๐
^{๓๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๓ ก/หน้า ๒๐/๒๘ มกราคม ๒๕๕๑

